

Chúa Nhật tuần 17 mùa thường niên năm C

⇒ Trong những ngày ấy, Chúa phán: “Tiếng kêu la của dân Sôđôma và Gômôra đã gia tăng, và tội lỗi chúng quá nặng nề! Ta sẽ xuống coi việc chúng làm có như tiếng kêu thấu đến tai Ta hay không, để Ta sẽ biết rõ”. Các vị ấy bỏ nơi đó, đi về hướng thành Sôđôma. Nhưng Abraham vẫn còn đứng trước mặt Chúa. Ông tiến lại gần Người và thưa: “Chớ thì Chúa sắp tiêu diệt người công chính cùng với kẻ tội lỗi sao? Nếu có năm mươi người công chính trong thành, họ cũng chết chung hay sao? Chúa không tha thứ cho cả thành vì năm chục người công chính đang ở trong đó sao? Xin Chúa đừng làm như vậy, đừng sát hại người công chính cùng với kẻ dữ! Xin đừng làm thế! Chúa phán xét thế giới, Chúa không xét đoán như thế đâu”. Chúa phán cùng Abraham rằng: “Nếu Ta tìm thấy trong thành Sôđôma năm mươi người công chính, Ta sẽ vì họ mà tha thứ cho cả thành”. Abraham thưa lại: “Dù con chỉ là tro bụi, con đã bắt đầu nói, nên con xin thưa cùng Chúa. Nếu trong số năm mươi người công chính đó còn thiếu năm người thì sao? Vì bốn mươi lăm người công chính, Chúa có tàn phá cả thành không?” Chúa phán: “Nếu Ta tìm thấy bốn mươi lăm người công chính, Ta sẽ không phá huỷ cả thành”. Abraham lại thưa cùng Chúa rằng: “Nhưng nếu có bốn mươi người thì Chúa sẽ làm gì?” Chúa phán: “Ta sẽ vì bốn mươi người đó mà không trừng phạt cả thành”. Abraham thưa: “Lạy Chúa, nếu con lên tiếng, xin Chúa đừng nổi giận. Nếu ở đây tìm được ba mươi người công chính thì sao?” Chúa phán: “Nếu Ta tìm được ba mươi người, Ta sẽ không phạt”. Abraham nói: “Vì con đã trót nói thì con sẽ thưa cùng Chúa: Nếu trong thành tìm được hai mươi người công chính thì sao?” Chúa phán: “Vì hai mươi người đó Ta sẽ không tàn sát”. Abraham thưa: “Lạy Chúa, xin đừng nổi giận, con chỉ xin thưa lần này nữa thôi: Nếu tìm được mười người công chính ở đó thì sao?” Chúa phán: “Vì mười người đó, Ta sẽ không tàn phá”. (St 18:20-32)

- ⇒ Anh em thân mến, nhờ phép rửa tội, anh em đã được mai táng làm một với Đức Kitô, anh em cũng được sống lại với Người, bởi đã tin vào quyền năng Thiên Chúa, Đấng đã cho Người từ cõi chết sống lại. (Cl 2:12-14)
- ⇒ Ngày kia, Chúa Giêsu cầu nguyện ở một nơi kia. Khi Người cầu nguyện xong, có một môn đệ thưa Người rằng: “Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện như Gioan đã dạy môn đệ ông”. Người nói với các ông: “Khi các con cầu nguyện, hãy nói: *‘Lạy Cha, nguyện xin danh Cha cả sáng. Nước Cha trị đến. Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày. Và tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha mọi kẻ có nợ chúng con. Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ’*. Và Thầy bảo các con: Các con hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ thì sẽ mở cho. Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì gặp, ai gõ thì sẽ mở cho. “Người cha nào trong các con có đũa con xin bánh mà lại cho nó hòn đá ư? Hay nó xin cá, lại cho nó con rắn thay vì cá sao? Hay nó xin quả trứng, lại cho nó con bọ cạp ư? Vậy, nếu các con là những kẻ gian ác, còn biết cho con cái mình những của tốt, phương chi Cha các con trên trời sẽ ban Thánh Thần cho những kẻ xin Người”. (Lc 11:1-13)

Chúa Nhật XVII Thường Niên Năm C

⇒ ***‘Lạy Cha, nguyện xin danh Cha cả sáng. Nước Cha trị đến. Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày. Và tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha mọi kẻ có nợ chúng con. Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ’*** = Chúng ta thử suy niệm hai (2) phần chính trong câu Kinh Lạy Cha mà chính Thầy Chí Thánh dạy cho chúng ta, và chúng ta “đọc” mỗi ngày, nếu không thì ít nhất mỗi tuần trong Thánh Lễ.

1. ***nguyện xin danh Cha cả sáng. Nước Cha trị đến*** = chúng ta liên nghĩ đến câu đầu tiên các thiên sứ ca vang loan báo tin mừng cho các mục đồng trong đêm Con Thiên Chúa giáng trần : **VINH DANH THIÊN CHÚA TRÊN TRỜI.**
2. ***‘Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày. Và tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha mọi kẻ có nợ chúng con. Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ’*** = còn gì vui sướng hạnh phúc hơn cho kiếp sống con người khi **“có đủ lương thực hằng ngày”**, khi ông bà cha mẹ, anh chị em cùng mọi người vui sống với nhau thắm đượm tình yêu thương, tha thứ cho nhau, nâng đỡ nhau, chia vui sẻ muộn với nhau trong mọi trạng huống của cuộc đời... Thật là : **BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI THIỆN TÂM!**

Tựu trung, nếu mỗi NGƯỜI trong anh chị em chúng ta sống đúng, sống trọn vẹn hai (2) điều sau đây:

1. *Tương giao tốt đẹp/toàn hảo giữa **Đấng Tạo Hóa và tạo vật của Người** – VINH DANH THIÊN CHÚA TRÊN TRỜI,*
2. *Tương giao tốt đẹp/toàn hảo giữa con người với con người – nghĩa là giữa tạo vật và tạo vật với nhau – BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI CHÚA THƯƠNG*

Thì quả thật **đời không còn là bể khổ**, mà là thiên đàng ở trần thế và sẽ tiếp tục trong cuộc sống vĩnh cửu ngày sau...

Đơn giản quá phải không? === Thật vậy! IT’S SIMPLE, **BUT NOT SO SIMPLE!**

Why yes! Do you know why it’s NOT so simple? == Mời Anh Chị Em đọc cho đến đoạn cuối của cuộc đối thoại trong link sau đây để thấy câu trả lời:

www.lasan.org/lasan-readings/english/simple-not-so.htm

Quả thật từ ngàn xưa cho đến bây giờ, loài người đã không ngừng tìm tòi trong khoa học, vũ trụ học, triết học, khoa học huyền bí, xã hội học, tôn giáo học, đạo giáo này đạo giáo khác, chủ thuyết này đến chủ thuyết nọ, v.v... để mong tìm câu giải đáp cho những thắc mắc hầu như luôn “ám ảnh” tâm trí con người, đại khái:

tại sao đời là bể khổ? – con người, người là ai? – nguồn gốc và cứu cánh của một kiếp người là gì? – sinh, lão, bệnh, tử... rồi sao nữa?

Trải qua bao ngàn năm, thắc mắc vẫn là thắc mắc, **NẾU** anh chị em chúng ta không chịu đơn giản, đơn sơ như em bé mà Thầy Chí Thánh đã răn dạy: “*Nếu Anh (Chị) Em không trở nên như trẻ nhỏ, thì sẽ không được vào Nước Trời.*” (Mt. 18:4) thì thắc mắc, lo âu... vẫn hoàn thắc mắc, âu lo... và tai hại khôn lường xảy đến cho xã hội loài người như chủ thuyết cộng sản, xã hội xã-hội-chủ-nghĩa v.v... phát sinh ra những chủ thuyết đối đầu chống kháng và ***lẽ tất nhiên chiến tranh không ngừng.***

⇒ “... Abraham nói: “*Vì con đã trót nói thì con sẽ thừa cùng Chúa: Nếu trong thành tìm được hai mươi người công chính thì sao?*” Chúa phán: “*Vì hai mươi người đó Ta sẽ không tàn sát.*” Abraham thưa: “*Lạy Chúa, xin đừng nổi giận, con chỉ xin thừa lần này nữa thôi: Nếu tìm được mười người công chính ở đó thì sao?*” Chúa phán: “*Vì mười người đó, Ta sẽ không tàn phá*”

⇒ Đối đáp/thương lượng/dealing giữa Abraham (đại diện cho nhân loại) và Thiên Chúa Tạo Hóa – dù cho là “*bể tất trong cuộc thương lượng – chúng ta cũng thấy được THIÊN CHÚA LÀ TÌNH YÊU như thế nào: “... Ta sẽ không tàn phá” (nghĩa là KHÔNG giáng họa đau khổ, tai ương...)*!

+> **NẾU** loài người – từ nhân tố xã hội nhỏ nhất là gia đình đến toàn thể chúng sinh – mà thi hành cách đơn sơ như trẻ nhỏ hai điều thiết yếu : **YÊU CHÚA** (Tạo Hóa) + **MẾN THƯƠNG ANH (CHỊ) EM** [tạo vật] thì... ***đời của một kiếp làm người [tạo vật] của Đấng Tạo Hóa chính là TÌNH YÊU thì thật là cõi phúc!***

Tin vào Lời Thầy Chí Thánh, xin Anh Chị Em “*Cứ Xin Thì Sẽ Được*”, sốt sắng thường xuyên đọc/hát **KINH LẠY CHA** và cầu nguyện cho nhau – Amen!

**VINH DANH THIÊN CHÚA TRÊN TRỜI
BÌNH AN DƯỚI THẾ CHO NGƯỜI THIỆN TÂM**

Cbúa Giêsu ngự trị lòng ta! – Luôn luôn!